

POVZETEK DEJSTEV: POT NAPREJ V AFGANISTANU IN PAKISTANU

NAŠE POSLANSTVO - Predsednikov govor potrjuje osnovni cilj iz marca 2009: da se razbije, razgradi in na koncu porazi Al Kaida, in da se prepreči njeno vrnitev bodisi v Afganistan, ali pa v Pakistan. Da bi to dosegli, bomo mi in naši zavezniki okrepili naše sile, se zoperstavili elementom vstaje, zavarovali ključne centre prebivalstva, izurili afganistanske sile in prenesli odgovornost na sposobne afganistanske partnerje in okrepili naše partnerstvo s Pakistanci, ki se soočajo z istimi nevarnostmi.

To področje je v središču nasilnega globalnega ekstremizma, ki se ga poslužuje Al Kaida, kakor tudi področje, iz katerega smo bili napadeni 11. septembra. Sedaj tam načrtujejo nove napade, kar potrjujejo nedavne zarote, ki so jih odkrile in preprečile ameriške oblasti in ki so bile skovane na tem področju. Preprečili bomo, da bi Talibani ponovno napravil iz Afganistana zatočišče, iz katerega bi lahko mednarodni teroristi napadali nas, ali pa naše zaveznike. To bi predstavljalo neposredno nevarnost za ameriško domovino, kar je nevarnost, ki je ne moremo tolerirati. Al Kaida ostaja v Pakistanu, kjer nadaljuje s kovanjem načrtov za napade na nas in kjer njeni člani in njihovi ekstremistični zavezniki predstavljajo nevarnost za Pakistan. Naš cilj v Pakistanu bo, da zagotovimo, da bo Al Kaida poražena in da bo Pakistan ostal stabilen.

PROCES PRESOJE: Ta proces presoje je bil premišljen in discipliniran proces treh stopenj, da bi preverili ustreznost ciljev, metode za dosego teh ciljev in tudi potrebna sredstva. V obdobju desetih tednov je predsednik vodil devet sestankov svoje ekipe za nacionalno varnost ter se posvetoval s ključnimi zavezniki, vključno z vladama Afganistana in Pakistana. Predsednik se je osredotočal na zastavljanje težkih vprašanj in si je vzel čas, da je pazljivo preučil vse opcije in združil več nasprotujočih si stališč v svojem kabinetu, preden je pristal, da bo poslal katerekoli dodatne Američane v vojno.

Kot rezultat te presoje smo zožili žarišče naše misije in razvili skupno razumevanje glede našega regionalnega pristopa in potrebe po mednarodni podpori. V Afganistan bomo hitreje poslali več vojakov, da bi lahko izkoristili te dodatne vire za ustvaritev takšnih pogojev, da bomo lahko poleti leta 2011 pričeli z umikom naših sil, medtem ko bomo ohranjali partnerstvo z Afganistanom in Pakistanom za zaščito naših trajnih interesov na tem področju.

Sestanki so bili osredotočeni na to, kako kar najbolje zagotoviti, da bo na tamkajšnjem področju eliminirana grožnja Al Kaide in obnovljena regionalna stabilnost. Podrobno smo preučili sestavo naših prizadevanj in ravnotežje med civilnimi in vojaškimi viri, tako v Pakistanu kot Afganistanu, in prizadevanja ZDA in mednarodne skupnosti. Podrobno so bila preučena številna vprašanja: nacionalni interesi, temeljni cilji, proti teroristične prioritete, varna zatočišča za teroristične skupine v Pakistanu, zdravje

globalne ameriške vojaške sile, tveganja in stroški, povezani z namestitvijo vojakov, zahteve po globalnem nameščanju, mednarodno sodelovanje in zavezanost tako Afganistanu kot Pakistanu in afganistanske zmožnosti na vseh področjih, ki vključujejo afganistanske varnostne sile, osrednjo in pokrajinske uprave, korupcijo (vključno s trgovino z drogami) in razvoj ter ekonomska vprašanja.

KAJ SE JE SPREMEMILO OD MARCA NAPREJ: Odkar je marca predsednik objavil našo ponovno privrženost se je zgodilo več pomembnih dogodkov, ki so privedli administracijo do tega, da je preučila svoj pristop do Afganistana in Pakistana: nova pozornost je bila osredotočena na Afganistan in Pakistan, v Afganistanu je bilo imenovano novo ameriška vodstvo, Pakistan je povečal svoja prizadevanja za boj proti skrajnežem in položaj v Afganistanu je postal bolj resen.

ZDA so pripeljale novo civilno in vojaško vodstvo v Afganistan, in sicer z imenovanjem Karla Eikenberryja za novega ameriškega veleposlanika v Afganistanu in generala Stanleya McChrystala za novega poveljnika vojaških sil ISAF v Afganistanu. Po prihodu v Afganistan sta tako veleposlanik Eikenberry kot general McChrystal spoznala, da je bil po osmih letih premajhnega posvečanja pozornosti položaj v državi slabši, kot pa sta pričakovala. Eikenberry in McChrystal sta skupaj izdala nov civilno-vojaški načrt kampanje za integracijo ameriških prizadevanj po vsej državi.

Težak in dolg volilni proces v Afganistanu in jasni znaki odsotnosti pravne države so jasno pokazali omejenost osrednje vlade v Kabulu.

Medtem pa so prebivalci Pakistana pokazali novo odločenost in premagali militantneže, ki so prevzeli nadzor nad okrajem Swat, samo 60 milj izven Islamabada. Pakistanski politični voditelji, vključno z voditelji opozicije, so skupno podprli operacije pakistanske vojske. To jesen so Pakistanci razširili svoj boj proti skrajnežem na področje plemena Meshud v južnem Waziristanu, ob meji z Afganistanom.

POT NAPREJ: Predsednik se je odločil, da pošlje v Afganistan dodatnih 30.000 ameriških vojakov. Ti vojaki, skupaj z že nameščenimi 68.000 ameriški vojaki in 39.000 neameriški vojaki iz sestave Isaf, bodo nameščeni hitreje, kot pa je bilo prvotno načrtovano, tako da se bodo lahko osredotočili na vstajo in zaustavili iniciativo upornikov ter bolje zavarovali prebivalstvene centre. Novi vojaki bodo povečali našo zmožnost za usposabljanje učinkovitih afganistanskih varnostnih sil, da bi v partnerstvu z njimi dosegli to, da bo šlo v boj več Afganistancev. Pri utrjevanju takšnega partnerstva lahko pričnemo s tranzicijo odgovornosti na Afganistance, poleti leta 2011 pa lahko pričnemo z umikanjem naših borbenih sil. Na kratko povedano, ti viri nam bodo omogočili, da damo Afganistancem še zadnjo spodbudo, ki je potrebna, da jih usposobimo in prenesemo odgovornost nanje.

To povečano vojaško silo bomo vzdrževali naslednjih 18 mesecev. V tem času bomo redno merili naš napredek. V začetku julija 2011 bomo pričeli z umikom naših borbenih sil iz Afganistana. Ko bodo Afganistanci prevzemali nase odgovornost za svojo varnost, bomo še naprej svetovali in pomagali afganistanskim varnostnim silam in vzdrževali

partnerstvo za njihovo varnost, tako da bodo lahko nadaljevali s temi prizadevanji. Prebivalci Afganistana so siti vojne in hrepenijo po miru, pravici ter gospodarski stabilnosti. Nameravamo jim pomagati, da dosežejo te cilje in končajo to vojno kot tudi odstranijo grožnjo o ponovni okupaciji s strani tujih borcev, povezanih z Al Kaido.

Pri teh prizadevanjih ne bomo sami. V boju se nam bodo še naprej pridruževali Afganistanci in agresivno partnerstvo, ki si ga je zamislil general McChrystal, bo spodbudilo še več Afganistancev, da se pridružijo boju za prihodnost njihove dežele. Na voljo pa bodo tudi dodatni viri NATA. Ti zavezniki so že pokazali pomembno predanost Afganistanu, mi pa se bomo pogovarjali o dodatnih prispevkih zavezništva – v vojakih, instruktorjih in sredstvih – v prihodnjih dneh in tednih. To ni le test verodostojnosti zavezništva, temveč nekaj bolj bistvenega. To je varnost Londona in Madrida, Pariza in Prage, New Yorka in naša širša kolektivna varnost.

Sodelovali bomo z našimi partnerji v Združenih narodih in ljudmi Afganistana, da bi okrepili naša civilna prizadevanja, tako da bo lahko vlada Afganistana prevzela odgovornost, ko bomo mi izboljšali varnost. Inauguracijski govor predsednika Karzaja je poslal pravilno sporočilo glede pomikanja v novo smer, vključno z njegovo privrženostjo za reintegracijo in spravo, za izboljšanje odnosov z regionalnimi partnerji Afganistana in za trajno povečevanje odgovornosti za varnost s strani afganistanskih varnostnih sil. Sedaj pa moramo videti dejanja in napredek. Jasni bomo glede naših pričakovanj in bomo spodbudili in okrepili afganistanska ministrstva, guvernerje in lokalne voditelje, da delajo v korist ljudi in da se spopadejo s korupcijo. Ne bomo podprli tistih, ki niso odgovorni in ki ne delujejo v dobrobit ljudi Afganistana in države. Našo pomoč bomo osredotočali na področja, kot je kmetijstvo, ki imajo takojšen vpliv na življenje ljudi Afganistana.

CIVILNA POMOČ: Kontinuirano povečevanje števila civilnih izvedencev bo spremljala obsežna infuzija dodatne civilne pomoči. Oni bodo stopili v partnerstvo z Afganistanci, da bi dolgoročno okrepili zmožnosti ustanov nacionalne vlade in krajevnih oblasti in da bi pomagali pri rehabilitaciji ključnih gospodarskih sektorjev Afganistana, tako da bodo lahko Afganistanci premagali upornike, ki obljublajo zgolj več nasilja.

Rast je kritično pomembna za spodkopavanje privlačnosti skrajnežev na kratki rok in za trajnostni gospodarski razvoj na dolgi rok. Naša največja obnovitvena prioriteta je implementacija civilno-vojaške strategije za obnovo kmetijstva, da bi oživili nekoč cvetoči agrarni sektor Afganistana. To bo vstaji odvzelo upornike in prihodek od gojenja maka.

Poudarek naših upravnih prizadevanj bo na razvoju bolj odzivnih, vidnih in odgovornih institucij v provincah, okrajih in na lokalnih področjih, kjer imajo opravka s svojo vlado običajni Afganistanci. Mi bomo tudi spodbujali in podpirali obnovljena prizadevanja vlade Afganistana za boj proti korupciji, in to s konkretnimi merjenji napredka v smeri večje odgovornosti.

Ključni element naše politične strategije bo podpiranje prizadevanj pod vodstvom Afganistana za reintegracijo bojevnikov, ki niso ideološko povezani z Al Kaido in ki so pripravljene, da odložijo orožje in se angažirajo v političnem procesu.

NAŠE PARTNERSTVO Z PAKISTANOM: Naše partnerstvo s Pakistanom je neločljivo povezano z našimi prizadevanji v Afganistanu. Da bi zavarovali našo državo, potrebujemo takšno strategijo, ki deluje na obeh straneh afganistansko-pakistanske meje. Stroški neukrepanja so dosti višji.

Združene države so privržene okrepitvi zmožnosti Pakistana, da se bori proti tistim skupinam, ki predstavljajo največjo nevarnost za obe naši državi. Varna zatočišča za tiste teroriste na visokem nivoju, katerih lokacija je znana in katerih nameni so jasni, ne morejo biti tolerirana. Glede Pakistana še naprej spodbujamo civilno in vojaško vodstvo, da nadaljujeta boj proti skrajnežem in eliminirata varna zatočišča teroristov v njihovi državi.

Sedaj smo osredotočeni na sodelovanje s pakistanskimi demokratičnimi institucijami in krepimo vezi med našima vladama in ljudmi, ki se nanašajo na naše skupne interese in skrbi. Privrženi smo dolgoročnim strateškim odnosom s Pakistanom. To privrženost Pakistanu smo potrdili z zagotavljanjem 1,5 milijarde dolarjev na leto v naslednjih petih letih, za krepitev razvoja in demokracije v Pakistanu in smo vodili globalna prizadevanja za pridobivanje dodatne pomoči. Ta obsežna, dolgoročna zavezanost nudenju pomoči ima naslednje cilje:

- (1) Pomoč Pakistanu pri spopadanju s perečimi krizami v zvezi z energijo, vodo, gospodarstvom na sploh in na tak način utrjevanje našega partnerstva z ljudmi Pakistana in zmanjševanje privlačnosti skrajnežev.
- (2) Podpora širšim gospodarskim reformam, ki so potrebne, da se postavi Pakistan na pot trajnostnega ustvarjanja delovnih mest in gospodarske rasti, ki je potrebna za dolgoročno stabilnost in napredek Pakistana; in
- (3) Pomoč Pakistanu, da gradi na svojem uspehu proti militantom, in da eliminira zatočišča skrajnežev, ki ogrožajo Pakistan, Afganistan in širše področje ter ljudi po vsem svetu.

Dodatna ameriška pomoč po pomagala Pakistanu pri izgradnji temeljev dolgoročnega razvoja in bo tudi okrepila vezi med ljudmi Amerike in Pakistana, ker dokazuje, da so Združene države privržene spopadanju s problemi, ki najbolj vplivajo na vsakodnevno življenje Pakistancev, ko si skupaj prizadevamo da porazimo skrajneže, ki ogrožajo Pakistan, kakor tudi Združene države.